

13. Jul. 1845

FACTS

Date:

13. Jul. 1845

Page number:

Dagbog F, side 72-76

TRANSCRIPTION

[overstreget: Havnen] Rheden ved Livorno 13 July omb: [i margin af s. 73: Søndag]

Jeg havde ventet at see mere Land igaar; en stor deel af Dagen havde jeg kun Himmel •73• og Hav; men det sidste saa deiligt, at man ikke kunde blive kjed af at betragte det. Henad Eftermiddag blæste det op og vi fik mange Syge; det var en Ynk at komme ned i Kahytten og høre og see, hvad der passerede. Jeg har aldrig været paa Søen i en saadan Blæst; det store Skib vippede som en Nøddeskal. Jeg tog en fast Plads, liggende i min Kappe ved Rælingen, men i min bedste Ro skyller en Bølge ind af en af Spygatterne, jeg ikke havde bemærket i min Nærhed, og overskyllede mig. Angaaende Havets Farve, da var det i Begyndelsen, og navnlig, hvor den tykke Kulrøg reflekterede, af en Farve saa blaae og reen, som den dybeste, kraftigste Ultramarin; men idag her paa Rheden ved Livorno er det ganske blakket graagrønt. Livorno har intet videre indbydende Udvortes, jeg længes efter at komme videre. Vi ankom her iaftes henimod 10, og passerede omtr Kl 7 en lille Ø: Gorgone, en eenlig Klippe med en lille Besætning af Soldater. –

Pasagerne ombord: Biskoppen af Marseille,¹ som blev modtaget her med megen Ærbødighed og fulgt af flere Geistlige, som alle skulde kysses til Afsked paa begge Kinder. En Skilvagt med et spyd blev stillet ved Opgangen, da han kom og gik (idag). Hans Dragt var den sædvanlige lange sorte Kjole med Guldkjæde og Kors, samt •74• Guldsnore paa Hatten; hans Strømper og Handsker vare af den fra Raphaels Malerier bekjendte, dybe violette Farve. Han havde graat Haar og var en kjøn, høi mager Mand. – En Græker med sine to Døtre, der komme fra en Pensionsanstalt i Frankrig, og ganske rigtig, aldeles uvidende om deres Fødeby Athen. De have begyndt deres Opdragelse i Constantinopel, og fuldendt den paa fransk. De vare kjønne, men flauue, især den ældste. Den yngre, ulige livligere af Udseende havde det deilige Navn: Penelope. – En simpel, fransk Familie, som førte to smaae Børn med, havde for at hjælpe paa deres Pleie en ganske lille Pige; men hun skal sandelig omtales her; thi et mere velsignet, rødmusset Barneansigt har jeg sjældent seet. Hun var min Gjenbo ved Bordet igaar, spiste i al Beskedenhed det stykke Ommelet, som Herskabet gav hende med Brød, og reiste sig derpaa fra Bordet. Og imorges, da jeg sad og drak min Kaffe, faldt mit Blik tilfældigvis gennem den aabne Dør til et af Lukaferne, og hvad skulde møde mine Øine, hendes brune, omskyggede, venlige Øine, af samme Slags som den •75• lille Georgia Schauws² i Kjøbenhavn. Men denne var kun 8-9 Aar, den elskværdigste Alder troer jeg for unge piger. – En Spanier er min Nabo ved Maaltiderne, som kun taler spansk og italiensk, og da han vilde vide, hvorfra jeg var, kunde det ikke skee ved Ord, ikke ved Gestus, men jeg maatte med Gaffelen tegne Europas Kort paa Dugen og nævne Landene indtil jeg kom til Danmark, som han dog kun kunde

forestille sig som engelsk. – Her er et Par italienske Bønder, foruden adskillige andre Italienere, men især de to i deres brune Dragter slænge dem saa malerisk paa Dækket hist og her, at det er en Glæde at see. – Og saa min Ven, Tyrken, som jeg har tegnet;³ han kan, troer jeg, slaa Knuder paa sit Legem, og ikke gaae, staae, sidde eller ligge, uden at være en Malers hele Opmærksomhed værd. – Her er en fransk Maler, og skjøndt han ikke har noget meget venligt Væsen, saa bygger jeg dog et svagt Haab paa ham, angaaende lidt Hjælp, naar vi imorgen ankomme til Civita Vechia. Han har kjendt adskillige af vore Kunstnere, ogsaa Jerichau og Bottomly.

•76•

Søndag Aften endnu altid ombord.

Kl 6 omtr vare vi ved Elba; vi gik nemlig først Kl 2 fra Livorno; og imorgen tidligt skulle vi være i Civita Vechia. Altsaa endnu imorgen skal jeg vel see Rom. I hvilken ynkelig Forfatning ankommer jeg dog der! Mit Haab staaer til Vennerne, gid de ere der endnu; men de ere sagtens i Bjergene, hvad da? Dette Spørgsmaal skal ogsaa løses – og dermed Godnat! – 12 Fr 10 Sous. Fortæring og Drikkepenge ombord.

¹ Biskop Charles-Joseph-Eugène de Mazenod (1782-1861). Han blev i 1995 helgenkåret som Sankt Eugène de Mazenod.

² Georgia Schouw (1828-1868), datter af botaniker Joachim Frederik Schouw (1789-1852) og Susanne "Susette" Dalgas (1798-1844).

³ Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1342.

om bord paa Sesastria Kl 11 Aft:
Vi nu passerede Tørløse troes ij,
og det er vel Tid at gaa til Ro, men
hvor er det muligt i denne Kilde, det
er gualende og paa Dødelihed er alt
vaadt. Jy har staet vel næsten en
Time og stirret ned: Væddet, og ennet
mig, naar en Bølge blev kastet
skrummende, grinstrende langt ud
til Siden; i højstavelig Forstand,
thi: Skrummet blinker det som
tændte Stjerner; j harde saa gjems
set disse lyspunctes paa det Tunk
le Vand, men j rentede forgyldes.
Det var altid him: Det hvide Skum.
Jy stirrede indtil sere Tanker kom
til mit hoved: j tænkte paa den
arme tyske Student paa Genfersen
ved Nattotid - det Eneste, j har beholdt
af Coopers: Biddelen fra Bern.
Imorgen, naar j alles gaaer op paa
Dødelihed ligger altsaa Italien for mig.
Theden Almannen ved Livorno 13 Juli omb:
Jy havde ventet at see mere Land: gaaer;
en stor Del af Dagen havde j him blimmet

og blaa; men det s. d. saae deiligst, at man
 ikke kunde blive kjed af at betragte det. Klenod
 Eftermiddag blæst det op og vi fik mange
 Løge; det var en Spøk at komme ned: Katjthen
 og hvide og røde, hvad der passerode. J. har al-
 Prig været paa Løen i en sanden Blæst; det
 store Skib rippede som en Kæddeskal. J. tog en
 fast Plads, liggende i min Kappe ved Jellinge,
 men i min bedste P. skjeller en Bølge ind af en
 af Spyggatherne, J. ikke havde bemærket i min
 Nærhed, og over skjelleder mig. Angaaende
 Havnets Farve, der var det i Begyndelsen, og
 mærkelig, hvor den tykke Kulrøg reflekterede,
 af en Farve saa blaa og seer, som den dy-
 best, kraftigste Ultramarine; men idag her paa
 Skibet ved Livorno er det ganske blankt graa-
 grønt. Livorno har intet videre indskydende
 Udseende, J. længe efter at komme videre. Vi
 ankom her i Aften omkring 10, og passerode omtr.
 Kl 7 en lille Ø: Gorgone, en eenlig Klippe
 med en lille Besættelse af Soldater.
 Passagerne omfend: Biskoppen af Marseille,
 som blev modtaget her med megen Arbeidsfærd
 og fulgt af flere Geistlige, som alle skænd. kys-
 ses til afsked paa begge Kinder. En Skilsmisse
 af Skjød blev stillet ved Opgangen, der kan kom-
 me og gik (idag). Hans Dragt var en sædeantlige
 lang sort Kjole med Guld kjæde og kors, samt

Guldsmore paa Klatten; hans Stempel
og Blandelsen vare af den fra Raphaels
Malerier bekjendte, lyse dialette Farve.
Man havde graat paa og var en Kys, hi
meyer Mand. — En Grekter med sial
t. Datter, der komme fra en Pensions
anstalt i Frankrig, og ganske rigtig, aldeles
indvunden om deres Fædby Athen. De have
begjæret deres Opdragelse i Constantinopel
og fuldvendt den fra fransk. De vare kjære
men flinke, især den ældste. Den yngre, vilde
lignende af Hodeende havde det delige Nerv.
Penselager. — En simpel, fransk Familie,
som forte to smaa Børn med, havde for
at hjælpe paa deres Pleie en ganske lille
Pige; men hun skal sandelig ontale her;
Ati et mere uelsignat, end min søst Børn
ansigt her og gjældet set. Man var
min Gjænde ved Bordet i gaar, spiste ial
Beskedenhed det Myrke Ommælet, som
Klerkabet gav hende med Brød, og reiste sig
derpaa fra Bordet. Og imorges, da jeg sad
og laak min Kaffe, faldt mit Blik til
fæltigvis gjennem den aabne Dør til
et af Løkkerne, og hvad skulde mit
mitre Pine, hendes Bine, om skyggede,
særlige Pine, og samme Slags som den

lille Georgia Schæuers i Kjøbenhavn. Men den-
 ne var kun 8-9 Aar, den elskværdigste Alder
 traer ji for mange Børn. — En Spanier er
 min Nabo ved Maaltiderne, som kun taler
 spansk og italiensk, og da han vilde
 vide, hvorfor ji var, kunde det ikke skee
 ved Ord, ikke ved Gester, men ji maatte
 med Giffelen tegne Europas Kort paa Din-
 gen og nævne Landene indtil ji kom
 til Ammanork, som han dog kun kunde
 forestille sig som engelsk. — Her er et
 par italienske Bønder, frænden adskillige
 andre Italiener, men især de to i deres
 brune Dregter slænge den saa maleriske
 pædantisk hist og her, at det er en Glæde
 at see. — Og saa min Ven, Tygken, som
 ji har tegnet; han kan, traer ji, slaa kun
 den paa sit Legem, og ikke gaa, staa,
 sidde eller ligge, inden at være en Malers
 hele Opmærksomhed værd. — Her er
 en fransk Maler, og skjønt han ikke har
 meget meget berøgt Værk, saa ligger
 ji dog et smukt Billede paa ham, angaaende
 det Hjælp, naaer vi omgaa ankomme
 til Civita Vecchia. Han har hængt adskill-
 lige af sine Kunstnere, og saa ferien
 Bøttendij. —

Søndag Aften endnu altid om bord.

Kl 6 entre vaier i ved & Elba; i gik
sæmleij først Kl 2 fra Livorno; og i morgen
tidligt skulde vi være i Livita Vecchia.
Alltæn endnu i morgen skal vi vel see Rom.
I hvilken yndelig Forfatning aakommer
vi dog der! Mit Kjaab staver til Vennene,
og I se ere der endnu; men de ere saftne
i Bjergene, hvad da? Dette Springmaal
skal ogsaa løse - og dermed Gudnat!

12/10 Søn. Fortæring og Drillepenge om bord. ^{Morgen}

Mandag 14/10 Lige Livita Vecchia ant: Kl 4

1/2 - for en Baad

1 - for at bære Tæst til Toldkæmst.

8 Løn for Kaffe mæde compagne ed dæmne.

2/2 - for Passet.

13/2 Løn for Diligence Billet til Rom.

1 Paolo 2 Bajac for Rembering.

3 Bapaci for en Apelsine.

1 Bajac: ^{Spanierne} undervejs i Gæst gæstet; Palo (Kaffe &)

Hes kjender vi i jens Madellerne for
alle de Kunstnere, alle! Det er halvt,
som vi har hjemme - Gineve er det,
men Windsor! - Her Hall fra Ulm
sai mig en to Kjøber, mens de to fran-